

Teine menetluspool apellatsioonikojas: BP plc (London, Ühendkuningriik)

Hageja nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 14. juuli 2008. aasta otsus asjas R 957/2006-4 niivõrd, kuivõrd sellega jäeti rahuldamata hageja esitatud kaebus vastulausete osakonna poolt vastulause B 760 605 menetlemisel 26. mail 2006 tehtud otsuse peale;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ENERCON” kaupadele, mis kuuluvad klassidesse 1, 2 ja 4

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse sõnamärgi registreering „ENERGOL” nr 137 828 kaupadele, mis kuuluvad klassidesse 1 ja 4

Vastulausete osakonna otsus: vastulause rahuldada, v.a kaupade osas, mis ei ole sarnased

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus erinevaks peetud kaupu puudutavas osas rahuldamata ning lükata kaebus ülejäänud osas tagasi

Väited: nõukogu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda eksis, leides et vastandatud kaubamärkide segiajamine on tõenäoline.

20. septembril 2008 esitatud hagi — Fluorsid ja Minmet versus Komisjon

(Kohtuasi T-404/08)

(2008/C 301/88)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Fluorsid SpA (Assemini, Itaalia) ja Minmet Co. (Losanne, Šveits) (esindajad: advokaadid L. Vasques ja F. Perego)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. juuni 2008. aasta otsus C (2008) 3043, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artikli 81 ja EMÜ lepingu artikli 53 kohaldamise menetlusi (asi COMP/39.180 — Alumiiniumfluoriid), millest teavitati Fluorsid'i ja Minmet'd vastavalt 11. juulil 2008 ja 9. juulil 2008, või teise võimalusena vähendada Fluorsid'ile ja Minmet'le selle otsusega määratud trahvi Euroopa Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 2 alusel.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi soovivad äriühingud Fluorsid ja Minmet vaidlustada otsust, millega Euroopa komisjon tuvastas EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 ja EMÜ lepingu artikli 53 rikkumise ning määras Fluorsid'ile ja Minmet'le ühise ja solidaarse vastutuse korras rahatrahvi EÜ asutamislepingu artikli 81 väidetava raske rikkumise eest suuruses 1 600 000 eurot (miljon kuus sada tuhat).

Hagejad tuginevad oma väidete toetuseks järgmistele argumentidele:

- Tõendite puudumine EMÜs tekkinud võimaliku kahju ning EÜ asutamislepingu artikli 81 rikkumise kohta. Selles osas märgitakse, et võimatu on väita, et neli väikest ettevõtjat, kellest üks isegi ei müünud 2000. aastal EMÜs kaupa, saab kasvõi abstraktselt suruda suurtele alumiiniumtootjatele (nn „sulatusahjud”) peale hinda sellisel turul, kus hinna määrab pakkumine mitte nõudlus.
- Põhjendamiskohustuse rikkumine osas, mis puudutab EÜ asutamislepingu artikli 253 ja määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 2 rikkumise tõendamist, seeläbi, et komisjoni tõendamiskohustuse vähendamiseks muudeti salatsedes hagejatele etteheidetud rikkumist. Hagejad väidavad siinkohal, et komisjonil oli võimalik koguda tõendeid konkurentide teabevahetuse kohta, kuid mitte konkurentsi piiramise kokkuleppe kohta. Õigusvastase käitumise kirjelduse muutmise oli komisjonile kasulik, kuna viimane võis hageja arvates seega lubamatult tugineda *per se rule* mehhanismile, mis on ette nähtud *hard core restrictions* suhtes, kergendades seega komisjoni tõendamiskohustust ning võimaldades viimasel jätta tähelepanuta asjaolu, et väidetav õigusvastane käitumine ei avaldanud turule mõju.
- Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 27, kaitseõiguste ning EÜ asutamislepingu artiklite 253 ja 173 rikkumine, kuna komisjon ei teinud osas „Statement of Objections (edaspidi „SO”)” mõõndusi Fluorsid'i suhtes, viis läbi uurimisi ning kogus tõendeid pärast SO koostamist ning lõppotsuses heitis ette õigusvastast käitumist, mis erineb SOs etteheidetud õigusvastasest käitumisest (katkematu rikkumine ja 6 kuud kestnud rikkumine).

Hagejad väidavad ka:

- Minmet' osaluse tõendamiseks esitati lõppotsuses tema positsiooni kahjustavaid dokumente, millele SOs ei olnud tuginetud.
- Kuigi komisjon ei teinud SOs mööndusi Floursid'i suhtes, rikkudes seega kaitseõigust, tegi ta menetluse teises staadiumis toimikus hagejate suhtes mööndusi ning kandis sinna ka pärast SOD esitatud möönduste küsimuse lisa. Sel viisil komisjon i) lõi ebakindlust möönduste osas, mis kahjustas hagejaid kaitseõiguse tähtsust ning sisu osas, rikkudes seega komisjoni teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest, punkti 29 ning ii) jätkas pärast SOD uurimisi, lisades toimiku juurde tõendeid ning rikkudes seega menetluspõhiõigusi, mis kahjustasid kõiki menetluspooli.
- Komisjon määratles alumiiniumfluoriidi geograafilist turgu vastuoluliselt, jättes märkimata nõuetekohased põhjendused ning hindas asjaomase turu väärtust täiesti ebaloogiliselt.

25. septembril 2008 esitatud hagi — S.F. Turistico Immobiliare versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-408/08)

(2008/C 301/89)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: S.F. Turistico Immobiliare Srl (Orosei, Itaalia) (esindaja: advokaat L. Marcialis)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

Esiteks:

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus C(2008)2997 abikava kohta „1998. aasta piirkondlik seadus nr 9 — Abi nr 272/98 kuritarvitamine”;
- mõista kohtukulud hageja kasuks välja komisjonilt.

Teise võimalusena:

- tühistada vaidlustatud otsuse osa, milles ühisturuga on kokkusobimatuks tunnistatud kogu abikava, „va kui abi saaja taotles selle kava alusel abi enne algse investeerimisprojektiga seotud tööde alustamist”, ja milles nõutakse, et Itaalia Vabariik nõuaks asjassepuutuva abi tagasi, ilma et tehtaks erand selle abi suhtes, millel oli ergutav mõju kuludele — mida abi saaja kandis enne abitaotluse esitamist — *de minimis* sätetes kehtestatud abi piires.

Viimase võimalusena:

- tunnistada õigusvastaseks nõukogu regionaalabijuhiste 98C 74/06 punkt 4.2, mille kohaselt „peab abikavas olema sätestatud, et abitaotlus peab olema esitatud enne projektiga seotud tööde alustamist”, kuna see välistab abisaajatele suunatud kogu abi abikõlblikkuse, tegemata erandit selle abi suhtes, mis on seotud investeringutega, mis on tehtud pärast abitaotluse esitamist ja mis on funktsionaalsuselt ja struktuurilt sõltumatud;

- tühistada vaidlustatud otsuse see osa, milles nõutakse, et Itaalia Vabariik nõuaks tagasi kogu eelnevalt jaotatud abi, tegemata erandit abi suhtes, millel oli ergutav mõju kuludele, mida abi saaja kandis enne abitaotluse esitamist ja mis oli seotud osadega, mis funktsionaalsuselt ja struktuurilt olid sõltumatud.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus on sama, mis kohtuasjas T-394/08: Regione Sardegna vs. komisjon.

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendega, mis on esitatud eespool viidatud kohtuasjas.

Hageja leiab eelkõige, et nõukogu regionaalabijuhiste 98C 74/06 punkt 4.2 on EÜ artikli 241 tähenduses õigusvastane, kuna see on tervikuna vastuolus ühenduse abipoliitika üldise loogikaga, eriti seetõttu, et erilises olukorras järeldatakse, et väikese osa planeeritud tööde valmimise tõttu (ca 20 %) ei ole ka kogu ülejäänud töö abikõlblik, kuigi seda alustati nõuetekohaselt pärast ajavahemikku, mis oli viidatud juhistes nõutud.